

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
AÎVANHOV, OMRAAM MIKHAËL

Limbajul figurilor geometrice / Omraam Mikhaël
Aïvanhov. – București : Antar, 2007
ISBN 978-973-8107-33-5

14

© 1995, Editions Prosveta S.A., France
ISBN 2-85566-297-4

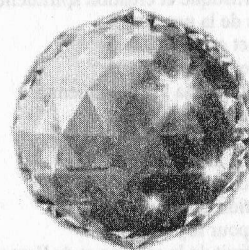
© 2007, Antar Ed. Srl, Romania, Ediția a 2-a
în limba română, ISBN 978-973-8107-33-5

Prin contractul de subeditare, Antar Ed. srl se obligă să păstreze formatul, însemnele grafice și numele editurii Prosveta – Franța (pe copertile I și a IV-a ale lucrării) conform ediției originale din limba franceză.

Toate drepturile de reproducere, traducere și adaptare,
rezervate pentru toate țările

Omraam Mikhaël Aïvanhov

Limbajul figurilor geometrice

Colecția Izvor
Nr.218

EDITURA

PROSVETA

I

SIMBOLISMUL GEOMETRIC

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au creat un limbaj care să fie deopotrivă universal și succint, iar căutările lor au condus la descoperirea unor imagini, a unor simboluri ce prind, reducând la esență, realitățile cele mai durabile și mai complete.

Puteți face și voi o asemenea experiență, vă meditați multă vreme, îndelung, asupra unui obiect, veți vedea că în subconștientul sau în inconștientul voastră se va cristaliza o formă simbolică, aceea a unui obiect sau a unei figuri geometrice ce corespunde în totalitate ideii, gândului, adevărului care vă preocupă. De altfel, se explică și visele. Pentru o parte a ființei noastre, omul este legat de întreg cosmosul, el vibrează și se mișcă cu Sufletul Cosmic, cu Sufletul Universal, el se află deci în contact cu forțele arhetipurilor, a principiilor, a legilor. Dacă vă gândiți asupra anumitor adevăruri care se găsesc

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au căutat un limbaj care să fie deopotrivă universal și succint, iar căutările i-au condus la descoperirea unor imagini, a unor simboluri ce exprimă, reducând la esențial, realitățile cele mai valoroase și mai complexe.

Puteți face și voi o asemenea experiență. Dacă meditați multă vreme, îndelung, asupra unui subiect, veți vedea că în subconștientul sau în supraconștiința voastră se va cristaliza o formă simbolică, aceea a unui obiect sau a unei figuri geometrice ce corespunde în totalitate ideii, gândului, adevărului care vă preocupă. De altfel, așa se explică și visele. Printr-o parte a ființei sale, omul este legat de întreg cosmosul, el trăiește și vibrează cu Sufletul Cosmic, cu Sufletul Universal; el se află deci în contact cu lumea arhetipurilor, a principiilor, a legilor. Dacă meditați asupra anumitor adevăruri care se găsesc

foarte sus în planul cauzal, se produce o mișcare în profunzimile sufletului vostru și o formă simbolică apare în conștiința voastră. Răspunsul la unele întrebări pe care vi le-ați pus poate veni deopotrivă sub forma unui simbol ce trebuie să îl interpretați.

Ca să înțelegeți cum este posibil un asemenea proces, trebuie să știți că ființa umană reflectă întreg universul prin structura sa. Tot ceea ce se găsește în cer, în infern și pe pământ se reflectă și în ea. Deci, în momentul în care un Inițiat începe să mediteze asupra unui anumit subiect, în forul său interior se desfășoară deopotrivă o întreagă lucrare de decantare, de cristalizare în jurul unei linii de forță... și în final acționează în subconștientul sau supraconștiința sa un simbol ce îi prezintă sub o formă condensată rezumatul meditației sale. Natura este cea care îi dă răspunsul. Dacă el trebuia să găsească corespondența exactă, nu ar fi reușit niciodată, adevărul fiind atât de vast și de variat! Numai Natura o poate face, deoarece pentru ea totul este calculat, instinctiv.

Da, Natura este aceea care, după ce a făcut o selecție, o condensare, vă prezintă simbolul, spunându-vă: „Subiectul asupra căruia meditați, acest sentiment, acest gând, această inspirație...

iată-l exprimat prin această imagine.” De pildă, eu am încercat mulți ani în meditațiile, în contemplările mele, să mă înalț foarte sus pentru a îmbrățișa lumea dintr-o privire, să descopăr o viziune sintetică care să permită să o zărești în unitatea ei, iar imaginea ce mi-a fost prezentată este cea a conului a cărui proiecție geometrică este un cerc cu un punct în centru. De aceea eu consider această figură ca un simbol al universului. Punctul central este identic cu vârful care menține și adună totul, iar de pe acest vârf se poate vedea unitatea vieții în toate manifestările sale.

Este important să aprofundăm simbolurile, fiindcă simbolul este limbajul Naturii însăși. Dar pentru majoritatea oamenilor acest limbaj este încă indescifrabil. Veți spune că ați citit cărți despre interpretarea viselor... Este bine, dar eu nu prea am încredere în aceste cărți, deoarece adeseori interpretările nu corespund adevărului, sunt pure invenții. Semnificația acestor imagini a fost generalizată prin simplul fapt că o anumită persoană a visat un șarpe, o prăpastie, un taur care a urmărit-o, și apoi a suferit un accident. Dar este posibil și ca, în cazul altor persoane, aceste vise să nu aibă aceeași semnificație. La fel se întâmplă și cu medicamentele: dacă un medicament a vindecat pe cineva, îl recomandăm tuturor, dar

Respirația că nu întreaga lume este vindecată. Veți spune: „Atunci nu există corespondență absolută?” Ba da, există o corespondență absolută, dar există și o corespondență individuală. Trebuie însă să cunoaștem corespondența generală, dar să ținem cont și de nuanțele individuale, fiindcă aici apar unele diferențe.

Imaginile viselor reprezintă deci un limbaj, dar limbajul imaginilor nu constituie încă limbajul simbolic absolut. Limbajul simbolic absolut este acela al figurilor geometrice. Figurile geometrice sunt ca structura realității, în timp ce imaginile posedă încă, dacă ne putem exprima astfel, puțină carne, piele și mușchi. Visele sunt încă niște forme îmbrăcate. Trebuie să învățăm să deslușim simbolurile în forma lor „scheletică” și pentru aceasta trebuie să ajungem mult mai departe și mai sus, acolo unde ele sunt complet dezvelite, reduse la niște pure abstracții: la niște figuri geometrice.

Există simboluri ca acela al ființei umane. Există un schelet, o structură pe care se așează carnea, nervii, arterele, venele, grăsimea, pielea... Dar atunci când moare, din nou el se descompune, totul dispare, nu rămâne decât esențialul: scheletul.

Atunci când Inițiații trecutului trasau o linie verticală sau orizontală, un cerc sau un

punct, și apoi le combinau: o cruce, un triunghi, un pătrat, o pentagramă, o hexagramă sau un șarpe ce își înghite coada...ei așezau în fiecare dintre aceste figuri o întreagă știință eternă. Limbajul simbolic, care este limbajul universal, reprezintă chintesenta înțelepciunii. Imaginile aparțin încă planului astral, în timp ce simbolurile geometrice aparțin planului cauzal. Dacă cristalele sunt considerate ca niște simboluri ale planului cauzal, este pentru că ele sunt expresia unei geometrii pure. Veți spune: „Dar cristalele sunt niște minerale, iar regnul mineral nu este oare cel mai puțin evoluat fiind cel mai material?” Da, dar ceea ce se află jos este la fel cu ceea ce se află în înalt, iar cristalele reflectă lumea cauzală. Deci, ceea ce se află cel mai jos, cristalele, metalele, pietrele reflectă lumea cea mai înaltă, lumea sublimă. Eu v-am mai spus: ceea ce se află jos este la fel cu ceea ce se află în înalt, dar inversat.

Să mergem mai departe. Concentrându-vă, meditănd la aflarea răspunsului la o problemă ce vă preocupă, puteți vedea apărând acest răspuns în conștiința voastră ca pe o imagine sau o formă geometrică. Dar și reversul este adevărat, iar eu v-am arătat deseori cum, pornind de la un simbol determinat, este posibil să regăsiți ideile și adevărurile pe care acesta le concretizează. De aceea, acela care știe să se înalțe până la con-

templarea unui simbol în lumea arhetipurilor, simte că în sufletul său se produc multe mișcări și vibrații ce fac să apară în conștiința sa o întreagă lume de idei și imagini care se nasc firesc în jurul acestui simbol. Simbolul poate fi deci un punct de plecare ce permite regăsirea lumii pe care o rezumă. Acest lucru explică de ce există atâtea figuri și pantacle în Știința Ezoterică. Pentru Inițiați, acestea reprezintă modalități de reîntoarcere spre acele regiuni al căror rezumat îl constituia simbolul, de a se lega de ele și a le gusta existența.

La fel cum lumea divină a gândului se poate cristaliza în simboluri, tot la fel diluând aceste simboluri, adică înviindu-le și însufletindu-le în sufletul nostru, putem descoperi și extrage toate bogățiile pe care acestea le conțin. Se povestește că, atunci când Pitagora dorea să arate unde vroia ca discipolii să ajungă, îi așeza pe aceștia într-o cameră numai cu o cană de apă și o bucată de pâine, și le dădea un simbol de descifrat: un triunghi sau un cerc... El știa că acela care cunoaște metodele se poate ridica foarte sus observând corespondența unui simbol în lumea ideilor.

De câte ori nu v-am vorbit despre grăunte! Plantați în pământ un grăunte mic și într-o bună zi acesta devine un copac formidabil. În trecut,

Înțelepții, Inițiații au văzut că peste tot în natură, în suflet, în gânduri, se derulează același proces de dezvoltare și au condensat la rândul lor un întreg copac într-un grăunte. Ce reprezintă acest grăunte? Este tocmai un simbol. Inițiatul îl plantează în mintea sa, îl udă adesea și copacul începe să crească; atunci Inițiatul lucrează și se bucură la umbra acestui copac, îi culege fructele, păstrează semințele, le plantează, și totul reîncepe... Lumea simbolurilor reprezintă lumea vieții. Viața lucrează cu simboluri și se exprimă prin ele; fiecare obiect este un simbol care conține viața. Pentru a pricepe viața, trebuie să lucrăm cu simbolurile, și invers, pentru a descoperi simbolurile și conținutul lor, trebuie să trăim adevărata viață.

Veți întreba: „Dar la ce folosește un simbol?” Vă voi răspunde: „La ce folosește însă un grăunte?” Este imposibil să mutăm un copac sau o întreagă pădure, dar este posibil să transportăm niște semințe. Simbolurile sunt niște semințe pe care le puteți planta; veți lucra astfel cu zece simboluri și veți cunoaște toate științele. Este imposibil să luați peste tot toate cărțile și bibliotecile omenirii, dar cu ajutorul a câtorva simboluri ce le aveți în minte, acest lucru este posibil, fiindcă toate cărțile sunt rezumate în câteva simboluri.

Respect pentru

Gândul, asemenea naturii, este guvernat de două procese contrare: condensarea și diluarea. Puteți condensa o chestiune filosofică reducând-o la o frază, la un grăunte. Și invers, puteți dezvolta această frază, acest grăunte, până când îmbrățișați întreg universul, și obțineți un copac! Este esențial acum pentru voi să vă exersați în aceste două domenii: a condensa și apoi a dilua; a cristaliza, a sintetiza și a introduce apoi viața, făcând-o să crească și să circule... Acestea sunt cele două procese „solve și coagula”: a dilua și a condensa. Dacă doriți să vedeți lucrurile în toată splendoarea lor, în măreția și finețea materiei lor, le diluați la infinit până când nu le mai vedeți, până când le faceți dispărute în veșnicie, aceasta însemnând „solve”. Apoi, dacă vreți să le vedeți din nou, să le faceți să apară, le condensați, aceasta însemnând „coagula”.

Este important să aprofundăm limbaul simbolurilor deoarece, făcând să apară legăturile, corespondențele dintre lucruri, el ne descoperă unitatea profundă a vieții. Fiindcă viața posedă această particularitate de perfectă asamblare și îmbinare, fiecare lucru găsindu-se la locul său și gata să funcționeze într-o legătură cu celelalte. Atunci când legătura se întrerupe, apare moartea. De aceea eu trag această concluzie: atunci când omul se exersează să găsească afinitățile și cores-

pondențele dintre lucruri, când ajunge să descopere că întreaga coeziune a întreg universului se bazează tocmai pe aceste corespondențe, el se însuflețește. Veți spune: „Dar el era deja viu!” Nu, voi confundați adevărata viață cu vitalitatea, cu viața vegetativă. Desigur, el se hrănește, bea, gesticulează, dar viața posedă grade, iar omul nu cunoaște încă gradele superioare ale vieții. Omul cunoaște adevărata viață și începe să o trăiască numai atunci când începe să înțeleagă corespondențele îndepărtate, imperceptibile, subtile, eterice, ce există între fiecare lucru și fiecare creatură din univers.

II

CERCUL

Am auzit de îndelung că o piatră în din local în care piatra a căzut se văd unde se propagă în cercuri concentrice. V-ați gândit să studiați acest fenomen? ... Aceia care știu descrieaza marea Carte a Naturii observă un cer înalt în aceste unde circulare care se vârtă plecând dintr-un punct central. Întreaga glorie a lumii experimentale într-o manieră geometrică.

O întrebare științifică, o înfățișare fizică este pînă în acestă figură a punctului înscris în ①. Cercul reprezintă simbolul universului, centrul este Punctul Suprem care îl susține și îl dirijează. Privim, centrul se află la egală distanță de toate punctele periferice, și de aceea el ține cercul în echilibru. Între punctul central periferic se fac schimburi neîntrerupte, boala schimburi dau naștere vieții în inima cercului. Întreaga viață se găsește acolo.

I

Ați aruncat fără îndoială cu o piatră în apă: din locul în care piatra a căzut se văd unde ce se propagă în cercuri concentrice. V-ați gândit oare să studiați acest fenomen?... Aceia care știu să descifreze marea Carte a Naturii observă un proces măreț în aceste unde circulare care se dezvoltă plecând dintr-un punct central: întreaga creație a lumii exprimată într-o manieră geometrică.

O întreagă știință, o infinită filosofie este conținută în această figură a punctului înscris în cerc . Cercul reprezintă simbolul universului, iar punctul este Ființa Supremă care îl susține și îl însuflețește. Priviți, centrul se află la egală distanță de toate punctele periferice, și de aceea el menține cercul în echilibru. Între punctul central și periferie se fac schimburi neîntrerupte, iar aceste schimburi dau naștere vieții în întreg spațiul cercului. Întreaga viață se găsește acolo, o

viață care vibrează, palpită, mistuie, elimină, respiră, gândește...

Să luăm imaginea roții. Veți spune că ați văzut destule roți; da, eu știu, dar acestea nu sunt decât niște replici palide ale primei roți ce a pus lumea în mișcare și pe care Cabala o denumeste Hohmah, roata celestă. Întreaga ierarhie îngerească a Ofanimilor, a Heruvimilor, se află aici ca să pună roata în mișcare, iar Binah, copiindu-l pe Hohmah, întoarce roata destinului tuturor creaturilor. În jocul de Tarot, roata este reprezentată de cea de-a zecea carte. A zecea carte a Tarotului este o roată care se învâрте. De altfel, dacă interpretăm numărul 10, constatăm că 0 reprezintă cercul, iar 1, punctul central. Da, 1 este un punct, fiindcă proiecția unei linii verticale pe un plan orizontal dă naștere unui punct. Iată deci principiul masculin 1, punctul central, și 0, principiul feminin, cercul. Iar atunci când 1 și 0 se reunesc, apare împlinirea. Fără 1, care reprezintă principiul masculin sau spiritul, materia, adică 0, nu este organizată. Ea posedă toate bogățiile, dar 1 este acela care o organizează. 0 nu trebuie să rămână niciodată singur, altminteri el va rămâne o materie neorganizată, un haos.

Stă scris în Facerea: „Și Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apelor.” Duhul lui Dumnezeu este principiul masculin care plă-

mădea materia, „apa”, pentru a o însufleți și a-i da formă. Apa este 0, cercul; iar Duhul Domnului este 1, centrul. Fără spiritul care o însuflețește, materia rămâne necristalizată: „tohu va bohu”: lipsită de formă și goală, conform Facerii; dar atunci când ea este atinsă în treacăt, însuflețită, lucrată de spirit, toate posibilitățile pe care le conține încep să se exprime și devine o lume organizată, un univers populat de sori și constelații. Universul este deci 0, cercul ce a fost deja lucrat, însuflețit și organizat de spirit, adică de 1. Dar 0 lipsit de 1 rămâne acolo inert, nemișcat.

Putem desluși această lege deopotrivă și în viața interioară. Cel mai rău lucru ce i se poate întâmpla unei ființe umane este acela de a fi separată de 1, de spirit, pentru a nu fi decât un 0. În acel moment, ea devine un deșert, un teren arid, asemenea unei femei nefertile. Pentru a deveni productivi trebuie să vă legați mereu de 1. Evident, voi rămâneți mereu 0, dar exact ca întreg universul: 0 pe care spiritul, 1, nu încetează să îl însuflețească.

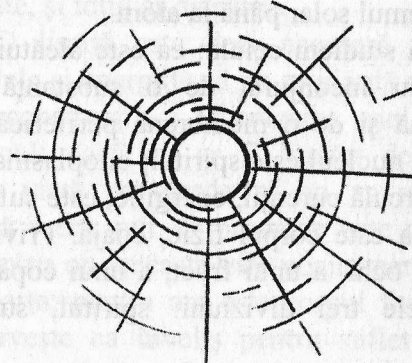
Centrul este întotdeauna limitat la un punct, în vreme ce cercul poate avea o circumferință nelimitată. Da, fiindcă materia absoarbe, înghite lucrurile, ca să transforme, să le molezeze. Același lucru îl face și femeia: ea acu-

mulează, adună anumite materiale și dă naștere unui copil; ea adună alte materiale și face de mâncare... Materia este extraordinară, ea atrage și înghite totul. Aceia care nu știu să reziste acestei atracții sunt absorbiți și transformați apoi într-o hrană pentru alții. Ca să nu aveți aceeași soartă, trebuie să rămâneți legați de spirit.

Spiritul strălucește, proiectează lumină, fiind opus materiei. În loc să adune și să păstreze, el dă. De aceea el este reprezentat de un punct, iar cercul este mare fiindcă ia ceea ce punctul dă. Materia este bogată fiindcă primește comorile spiritului. Tot ceea ce spiritul posedă, trece prin materia care este transformată, spiritualizată. Veți spune: „Dar spiritul pierde astfel totul!” Nu, fiindcă el trăiește în materia care a primit bogăția sa, deci nu a pierdut nimic. Aceeași lege este valabilă pentru toate ființele care știu cu adevărat să dea. Tocmai acela care dă, profită, deoarece el trăiește de acum înainte în toți aceia care au beneficiat de darurile sale. Spiritul său se află în ei. Din acest motiv, toți aceia care își închipuie că au profitat de cineva, sunt în realitate locuiți de acela care le-a dat, acesta manifestându-se prin ei.

Punctul strălucește, mișcarea sa este rectilinie, este mișcarea electricității, a principiului masculin (intelectul, spiritul). Dimpo-

trivă, mișcarea magnetismului, a principiului feminin (inima, sufletul) este circulară. Razele resping și dau, cercul atrage și ia.

Cele două sunt necesare pentru păstrarea echilibrului: și noi trebuie să devenim deci un cerc cu un punct central. Sufletul, inima sunt reprezentate de cerc. Spiritul, intelectul sunt reprezentate de raza care țâșnește din punctul central. Punctul și cercul înseamnă totodată iubirea și înțelepciunea. Acela care posedă numai iubire nu a găsit încă punctul: el este risipit peste tot. Acela care posedă numai înțelepciune este un punct fără cerc în jurul său; el este orgolios, singuratic, asemenea unui șef fără soldați, lipsit de armata pe care să o comande.